Dilluns, 23 de novembre de 2026 – 20 h
Sala de Concerts
Palau 100

Hong Kong Philharmonic Orchestra & Peltokoski — Mozart i Bruckner

Fitxa artística

Martin Helmchen, *piano*
Hong Kong Philharmonic Orchestra
Tarmo Peltokoski, *director*

Programa

I part

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)
Concert per a piano i orquestra núm. 24, en Do menor, KV 491
Allegro
Larghetto
Allegretto

II part

ANTON BRUCKNER (1824-1896)
Simfonia núm. 4, en Mi bemoll major,WAB 104, "Romàntica"
Bewegt, nicht zu schnell
Andante quasi allegretto
Scherzo
Finale

El concert de la Hong Kong Philharmonic Orchestra a Barcelona compta amb el suport de l'Oficina Econòmica i Comercial de Hong Kong, a Brussel·les, del Govern de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.
Air China es la companyia aèria col·laboradora oficial de la gira europea 2026.

Biografies

Consulteu les biografies dels artistes als seus webs oficials:

hkphil.org
dornmusic.com

Durada aproximada del concert:

1a part, 40 minuts
Pausa de 20 minuts
2a part, 70 minuts

#simfònica #palaujove

Qui en són els protagonistes?

T. Peltokoski

La Hong Kong Philharmonic Orchestra, o HK Phil, és una de les formacions simfòniques més destacades d'Àsia, i ara debuta a l'Estat espanyol. La dirigeix el nou director titular, Tarmo Peltokoski, que es presenta a Catalunya en la seva primera temporada al capdavant de l'orquestra. Nascut l'any 2000 a Vaasa (Finlàndia), Peltokoski és una prometedora batuta de l'actual escena internacional. Al piano, l'alemany Martin Helmchen, un intèrpret de carrera molt sòlida a tot Europa, guanyador d'un Gramophone Award i col·laborador habitual de formacions com la Filharmònica de Berlín o la de Viena.

Quines són les claus del concert?

Un programa que enfronta dues obres molt diferents però igualment fascinants. El *Concert per a piano núm. 24* de Mozart és una de les seves pàgines més dramàtiques i singulars. Escrit el 1786, el geni de Salzburg hi desplega una orquestració rica i variada; és un dels seus dos únics concerts per a piano en tonalitat menor, aspecte que li confereix una atmosfera fosca, tràgica i d'un romanticisme avançat a la seva època. El mateix Beethoven el tenia en molt alta estima. La segona part ens porta a Bruckner, amb la seva *Simfonia núm. 4*, l'obra mestra de maduresa que definiria l'estil del compositor. Bruckner va voler posar-hi el subtítol *Romàntica*, en referència a l'ideal de l'amor medieval que admirava en Wagner.

A què has de parar atenció?

Cal fixar-se en els contrastos que presenta el *Concert per a piano, núm. 24* de Mozart, que fan que l'obra captivi des de la primera nota. És ideal deixar-se portar pel seu dramatisme gairebé de pel·lícula. Més enllà de la tècnica, aquest concert destaca per la intensitat emocional, ja que sembla una conversa íntima i apassionada en la qual el piano a vegades lluita i a vegades es consola amb l'orquestra. En lloc de buscar un final feliç, com era costum, Mozart manté un esperit rebel i misteriós fins a l'últim segon.

La *Romàntica* de Bruckner, per la seva banda, és com una mirada pictòrica a un paisatge natural majestuós: fa sentir a l'oient el misteri d'un bosc medieval gràcies a uns tocs de trompa evocadors que semblen crides de caça, i a explosions de so impressionants que recorden la força d'una tempesta. És una obra monumental però molt visual, com per tancar els ulls i deixar-se portar per la grandiositat i la pau de la natura.

Sabies que...

Tarmo Peltokoski va començar a dirigir amb només 14 anys sota el mestratge del llegendari pedagog finlandès Jorma Panula, el mateix que va formar directors com Esa-Pekka Salonen. El diari alemany «Tagesspiegel» el va qualificar de "talent del segle". Amb 22 anys ja dirigia el seu primer *Anell del nibelung*, de Wagner, i avui, que en té 26, és el director musical més jove de la història de la HK Phil. La seva carrera és d'aquelles que fan pensar que el futur de la direcció orquestral ja és aquí.

Confidències musicals

Hi ha compositors que, per més que la seva producció sigui vastíssima i summament variada, tendeixen a abocar la intimitat més despullada en un gènere determinat més que en cap altre. La simfonia fou el camp de batalla en el qual Anton Bruckner exposà més nítidament les seves contradiccions i els seus dubtes, mentre construïa gegantines catedrals sonores. Pel que fa a Wolfgang Amadeus Mozart, no cal dir que excel·lí en tots els camps, i que convertia en or el que tocava; trobà, però, en els concerts per a piano no només una via de subsistència, sinó, tot sovint, l'instrument ideal per a l'experimentació i les confidències.

Des de ben petit, el geni de Salzburg donà mostres evidents d'afinitat amb el gènere, primer amb simples adaptacions d'obres d'altri. No serà fins al 1776, a vint anys, que escriurà el primer *Concert per a piano* amb material estrictament propi per, només uns mesos més tard, signar la seva primera obra mestra, el conegut com a *Concert "Jeunehomme"*. Ara bé, l'eclosió definitiva en aquest sentit es produirà amb el definitiu trasllat a Viena, el 1782. Les necessitats econòmiques i el seu prestigi com a geni del teclat –la capital austríaca encara anava plena amb la proesa de Mozart en un llegendari duel pianístic amb Muzio Clementi– l'impulsaren a compondre material per als concerts privats que s'organitzaven en residències de famílies vieneses benestants i en els quals el compositor exhibia el seu espectacular virtuosisme.

Entre el 1782 i el 1786 van sorgir de la seva ploma fins a quinze partitures que revolucionaren definitivament la forma, la concepció i l'ambició del gènere. La penúltima fou el *Concert núm. 24, KV 491*. S'estrenà l'abril del 1786, poques setmanes abans que *Le nozze di Figaro*, al Burgtheater, cruïlla cabdal en la trajectòria de Mozart. La vivacitat i la lluminositat que caracteritzen l'òpera contrasten amb la foscor amb què s'obre aquest concert, l'únic, juntament amb el *Núm. 20*, que Mozart va escriure en tonalitat menor. Concretament, la de Do menor, que comporta tres alteracions, les mateixes que la de La major, tonalitat en què està escrit el concert anterior (*Núm. 23, K. 488*), amb el qual forma una mena de tàndem. Tenint en compte la cada vegada més intensa filiació maçònica de Mozart durant aquell període, la tria d'aquestes tonalitats amb tres alteracions no sembla pas atzarosa.

Les particularitats d'aquesta gran obra no acaben aquí. L'aparell orquestral és especialment opulent pels estàndards de l'època: inclou flauta, dos oboès, dos clarinets, dos fagots, dues trompes, dues trompetes i timbales, fet que converteix la seva orquestració en la més àmplia de tota la producció del músic en aquest gènere. Un altre element significatiu és que, si bé el manuscrit conté tota la part orquestral, la pianística està incompleta i a la partitura no hi consten indicacions de *tempo*, fet que deixa entreveure la tendència a la improvisació de Mozart al teclat. El resultat, malgrat això, és una obra grandiosa, amb un primer moviment extraordinari que, per dimensions i complexitat estructural, prefigura els concerts de Ludwig van Beethoven.

Gairebé cent anys més tard, i a la mateixa Viena, s'escoltà per primera vegada la *Simfonia núm. 4* d'Anton Bruckner. Tot i que, fins a aquell moment, el compositor havia dirigit les estrenes de les seves simfonies anteriors, en aquesta ocasió l'encarregat fou el mític Hans Richter, al capdavant de la Filharmònica de Viena, un 20 de febrer de 1881. Aquest fet denota el creixent prestigi del compositor en aquell punt de la seva llarga i discreta trajectòria; un reconeixement que es va veure reforçat per l'èxit assolit aquell dia, però que no afectà una proverbial inseguretat que provocà que revisés en diverses ocasions cadascuna de les seves simfonies. En el cas d'aquesta, composta el 1874, els canvis i les modificacions començaren ja abans de l'estrena, successivament el 1876, el 1877 i, més àmpliament, el 1878, amb la composició d'un *scherzo* i un trio totalment nous. Finalment, des del 19 de novembre de 1879 i fins al 5 de juny de 1880, va revisar el final. Aquesta és la versió que es coneix com la de Viena 1878-80, i va ser publicada el 1936. Anys més tard, encara emprendria noves revisions més o menys transcendentals que culminen en les anomenades versions del 1886 i el 1888, aquesta darrera amb la discutida i discutible assistència de Ferdinand Löwe, Franz Schalk i Joseph Schalk.

En la *Simfonia núm. 4* hi conviuen –o potser hi col·lideixen– més que en cap altra la veneració que el compositor sentia per Richard Wagner en la personalitat i la idiosincràsia. És coneguda amb el sobrenom de *Romàntica* perquè el mateix Bruckner dissenyà inicialment una obra programàtica a partir de diverses escenes procedents de l'imaginari romàntic medieval. Amb el transcurs de l'escriptura, però, el compositor s'anà allunyant d'aquella concepció narrativa per treballar en els grans blocs temàtics i

grandioses estructures que caracteritzen el seu estil simfònic. Així, el primer moviment arrenca amb el despertar d'una ciutat murallada, la sortida del sol més emblemàtica del món simfònic gràcies a l'evocador tema de les trompes. La sortida dels cavallers a cavall per les portes del castell i la seva incursió en el bosc són d'una grandesa i una filiació wagneriana innegables.

El bosc serà, precisament, escenari i protagonista de la resta de l'obra. En la part central del desenvolupament del primer moviment, les meravelles de la natura reten homenatge als cavallers. En el segon ("Andante quasi allegretto"), es representa una cita amorosa de dos amants a l'edat mitjana, mentre que en el tercer ("Scherzo") es pinta una escena de caça. L'última part volia representar, inicialment, una festa popular que Bruckner definí com a *Volksfest*. Com succeïa sovint, el compositor revisà dràsticament el moviment final per convertir-lo en una mena de revers del primer. És a dir, una forma sonata en la qual es distingeixen exposició, desenvolupament i reexposició. Si bé la riquesa temàtica i les grans dimensions de cadascuna de les seccions difuminen el mapa formal, també aporten misteri i una coherència discursiva que converteixen aquesta obra en una de les més fascinants de tota la literatura simfònica.

Antoni Colomer
Crític musical

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027

Entrades i abonaments a la venda
a palaumusica.cat

Gràcies pel vostre suport!

Ser Mecenes del Palau de la Música Catalana és molt més que una aportació econòmica: és un compromís amb la cultura, amb la bellesa i amb la història. És convertir la vostra marca en un llegat universal i l'oportunitat de formar part d'un projecte únic.

Mecenes Protectors

artyplan
CASA SEAT
CATALONIA HOTELS & RESORTS
camins.cat
Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports
COL·EGI DE FARMACÈUTICS DE BARCELONA
CONTROL GROUP
DES Eventi y Spettacoli SL.
eurofragance
exeaimpact The Puig Family Foundation
EY Shape the future with confidence
factorenergia
Fundació FLUIDRA Llegat Joan Planes
Fundación Dvesta
Fundación Manuel Lao mlh
repsol fundación
GVC Gaesco
mesoestetic
MITSUBISHI ELECTRIC Changes for the Better
movantia
Nestlé
savills
SEIDOR
VEOLIA

Mecenes d'Honor

Agrolimen
grupo euromadi
Sabadell Fundació
Damm Fundació
FUNDACIÓ Gandara
Fundació "la Caixa"
Fundació Grup Farmacèutic Salvat
Occident Fundación
Santander
Santander Fundación
Gramona
HAVAS
Ibercaja
isp Inversiones y Servicios Publicitarios
Limak
Telefónica
The NANDO and ELSA PERETTI foundation

Mecenes Col·laboradors

Mitjans de Comunicació

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Masriera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – Cecot – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – FemCAT – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquimia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresion – Sesé – Soler Cabot

Gràcies pel vostre compromís!

Ser benefactor del Palau de la Música Catalana és comprometre's amb una institució cultural única al món i viure l'experiència Palau d'una manera exclusiva i pròxima. És formar part d'una comunitat de persones que comparteixen la passió per la cultura i la música, i en són ambaixadores.

Benefactors d'Honor

Prof. Rafael I. Barraquer Compte
Francesc Xavier Carbonell Castellón
Mariona Carulla Font
M. Dolors i Francesc
Pere Grau Vacarisas
María José Lavin Guitart
Marta Mora Raurich
Mª del Carmen Pous Guardia
Daniela Turco
Joaquim Uriach Torelló
Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril
Eulàlia Alari Ballart
Pere Armadàs Bosch
Rosamaria Artigas i Costajussà
Núria Basi Moré
Lluís Carulla Font
Amb. Prof. Mark Dybul
i Mr. Jason Claire
Joaquim Coello Brufau
Josep Colomer Viure
Josep Daniel i Lluïsa Fornos
Isabel Esteve Cruella
Victor Font
Casimiro Gracia Abian
Jordi Gual i Solé
Ramon Poch Segura
Juan Eusebio Pujol Chimeno
Juan Manuel Soler Pujol
Karin Zimmermann

Benefactors

Mª Victoria de Alós Martín
Mahala Alzamora Figueras-Dotti
Manel Bertran Mariné
Gemma Borràs i Llorens
Jordi Capdevila i Pons
Oriol Coll
Rolando Correa
Elvira Gaspar Farreras
Francisco Gaudier Fargas
Pablo Giménez-Salinas Framis
Maite González Rodríguez
Irene Hidalgo de Vizcarrondo
Pepita Izquierdo Giralt
Immaculada Juncosa
Isaac Martín Salvà
Silvia Martínez Losas i Luis Vives de Prada
Juan Molina-Martell Ramis
M. Victòria Moncunill i Cirera
Joan Oller i Cuartero
Rafael Pous Andrés
Inés Pujol Agenjo
Pepe Pujol Agenjo
Toni Pujol Agenjo
Olga Reglero Bragulat
Anna Risa i Pere Marcet
Carla Sanfeliu
Josep Ll. Sanfeliu
Marc Sanfeliu
Manel Sarasa Serra
Elina Selin
Jordi Simó Sanahuja
M. Dolors Sobrequés i Callicó
Fernando Trias de Bes
Salvador Viñas Amat

El Palau de la Música Catalana agraeix també les donacions dels benefactors que volen restar en l'anonimat.

També et pot interessar

Andsnes, Philharmonia Orchestra & Salonen
13.01.27 – 20 h
Palau 100
— Beethoven i Bruckner

Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
11.02.27 – 20 h
Palau 100
— Schumann, Sibelius i Dvořák

***Missa de la Coronació*, de Mozart**
06.03.27 – 18.30 h
Simfònics al Palau
— Orquestra Simfònica del Vallès, Cor Madrigal & Puig

Orfeó Català, cors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català & Eric Whitacre
11.04.27 – 12 h
La Casa dels Cants
— Obres de Whitacre

Nadal al Palau

6 de desembre | 6 de gener
Homenatge a Williams i Zimmer
Orquestra Simfònica del Vallès

Dimarts, 08.12.26 – 17.30 h
Pop-rock simfònic
Orquestra Simfònica del Vallès

13 i 19 de desembre | 4, 8 i 10 de gener
Les quatre estacions de Vivaldi
Farran Sylvan James & Vespres d'Arnadí

Dimarts, 15.12.26 – 19.30 h
Oratori de Sant Felip Neri
Bach: Advent i Nadal
A càrrec de l'organista Juan de la Rubia

Dimarts, 15.12.26 – 20 h
El pessebre de Pau Casals
Agrupació Cor Madrigal & Franz Schubert Filharmonia

Dimecres, 16.12.26 – 20 h
El Messies de Händel
RIAS Kammerchor Berlin & Akademie für Alte Musik Berlin

Divendres, 18.12.26 – 19 h
Oratori de Nadal de Bach
Collegium Vocale Gent & Philippe Herreweghe

Dissabte, 19.12.26 – 18.30 h
Festival de valsos i danses
Valsos i polques de la família Strauss amb l'Orquestra Simfònica del Vallès

Diumenge, 20.12.26 – 18.30 h
La Nit de Nadal de Joan Lamote de Grignon
Coral Cantiga, Orfeó Gracienc & Orquestra Simfònica del Vallès

Dilluns, 21.12.26 – 19 h
Reinoud van Mechelen & A Nocte Temporis

25 de desembre | 2, 4 i 9 de gener
El trencanous de Txaikovski
Orquestra Simfònica de Vallès, amb espectacle d'art amb sorra a càrrec de Borja González

28, 29 i 31 de desembre | 1, 2, 3, 5, 8 i 9 de gener
Concert d'Any Nou
Orquestra Simfònica del Vallès

3 i 10 de desembre
El Messies de Händel
Vespres d'Arnadí & Dani Espasa

Més informació i entrades a palaumusica.cat/nadal

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ ORFEÓ CATALÀ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

Membre de:

ECHO EUROPEAN **CONCERT HALL** ORGANISATION

Compromís amb el medi ambient:

AENOR
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

EMAS

BIOSPHERE certified

D. L.: B 21031-2026

© Agnes Jonas